

46. uznaje znaczny wkład organizacji pozarządowych w poprawę zarządzania przepływami migracyjnymi oraz, w szczególności, w zwiększenie udziału migrantów w rozwoju ich państw pochodzenia oraz wzywa do udzielenia odpowiedniego wsparcia organizacjom pozarządowym prowadzącym działalność w dziedzinie migracji;
47. podkreśla, że funkcja pełniona przez diaspory, stowarzyszenia migrantów oraz organizacje pozarządowe musi być uzupełniana spójną i skuteczną polityką w zakresie migracji i rozwoju w państwach przyjmujących i w państwach pochodzenia;
48. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie AKP-UE, Komisji Europejskiej i Unii Afrykańskiej.

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie sytuacji w Darfurze

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- na posiedzeniu w Wiesbaden (Niemcy) w dniach 25-28 czerwca 2007 r.,
 - uwzględniając końcowe sprawozdanie z dnia 11 października 2006 r., sporządzone przez panel ekspertów ds. Sudanu, powołany na mocy rezolucji 1591 Rady Bezpieczeństwa ONZ,
 - uwzględniając decyzję Unii Afrykańskiej z kwietnia 2004 r. o ustanowieniu Misji Unii Afrykańskiej w Sudanie (AMIS),
 - uwzględniając porozumienie pokojowe dotyczące Darfuru (DPA), podpisane w dniu 5 maja 2006 r. w Abudży (Nigeria) pomiędzy rządem Sudanu a główną grupą rebeliantów Armią/Ruchem Wyzwolenia Sudanu (SLA/M),
 - uwzględniając porozumienie z Trypolisu w sprawie procesu politycznego w Darfurze, przyjęte w Trypolisie w dniach 28-29 kwietnia 2007 r.,
 - uwzględniając porozumienie trójstronne osiągnięte w dniu 9 kwietnia 2007 r. w Addis Abeba pomiędzy rządem Sudanu, Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ) a Unią Afrykańską w sprawie wsparcia w postaci personelu technicznego i wsparcia wojskowego,
 - uwzględniając art. 17 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z przyjętą przez ONZ zasadą „odpowiedzialności za ochronę” jeżeli władze krajowe w oczywisty sposób nie mogą zapewnić ochrony ludności, inni mają obowiązek zapewnić niezbędną ochronę,
 - B. mając na uwadze, że Chiny są stałym członkiem Rady Bezpieczeństwa ONZ i uprzywilejowanym partnerem handlowym Sudanu; mając na uwadze, że w dniu 10 maja 2007 r. Chiny mianowały Liu Guijin specjalnym wysłannikiem do Darfuru,
 - C. mając na uwadze, że Sudan podpisał statut rzymski, na mocy którego w 2002 r. utworzono Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK), lecz nie ratyfikował go,
 - D. mając na uwadze, że działania sił Unii Afrykańskiej w Darfurze są prawdziwie godne pochwały; mając jednak na uwadze, że istnieje konieczność wzmocnienia tych sił i zapewnienia im wszelkiego niezbędnego wsparcia logistycznego i finansowego, aby mogły skutecznie wypełniać swoje zadania,
1. z zadowoleniem przyjmuje zgodę rządu Sudanu z dnia 12 czerwca 2007 r. na wprowadzenie oddziałów mieszanych Unii Afrykańskiej i ONZ; przypomina, że rząd Sudanu podjął wcześniejsze zobowiązania dotyczące zezwolenia na wejście sił mieszanych do Sudanu; podkreśla zatem znaczenie zapewnienia możliwie najszybszego ich rozmieszczenia, a także stałej współpracy ze strony władz sudańskich i oczekuje, że rząd Sudanu dokona rozbrojenia wszystkich sił zbrojnych, w tym milicji Dżandżałid, oraz zaprzestanie bombardowania regionu Darfuru;

(¹) Przyjęta w dniu 28 czerwca 2007 r. w Wiesbaden (Niemcy).

2. potępia wszelkie przypadki naruszenia porozumień o zawieszeniu broni przez którąkolwiek ze stron, a w szczególności wszelkie akty przemocy skierowane przeciwko ludności cywilnej i ataki na pracowników organizacji pomocy humanitarnej;
3. wzywa rząd Sudanu do pełnej współpracy z ONZ i do wdrożenia właściwych rezolucji ONZ;
4. wzywa ONZ do działania zgodnie z zasadą „odpowiedzialności za ochronę” poprzez zagwarantowanie, że przysze oddziały mieszane będą w pełni upoważnione do ochrony ludności cywilnej na mocy Karty Narodów Zjednoczonych;
5. wzywa UE i inne podmioty międzynarodowe do zastosowania odpowiednich środków ukierunkowanych na wszelkich sprawców aktów przemocy, którzy naruszają zawieszenie broni lub atakują ludność cywilną, siły pokojowe lub pracowników organizacji humanitarnych oraz do podjęcia wszelkich niezbędnych działań, aby pomóc położyć kres bezkarności;
6. wzywa UE i Unię Afrykańską, aby zjednoczyły siły w wysiłkach na rzecz rozwiązania konfliktu w Darfurze i nadały priorytet kompleksowemu procesowi pokojowemu, który powinien obejmować konsultacje z plemionami Darfuru, społecznościami wewnętrznymi przesiedleńców, grupami kobiet i innymi grupami społeczeństwa obywatelskiego oraz ich reprezentację; wzywa społeczność międzynarodową do zagwarantowania, że mediacja Unii Afrykańskiej/ONZ stanowi jedyny sposób dążenia do pokojowego rozwiązania konfliktu w Darfurze, oraz do wspierania procesu dialogu politycznego w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej, w którym uczestniczą grupy opozycyjne;
7. wzywa społeczność międzynarodową do osiągnięcia porozumienia w sprawie kolejnych strategicznych kroków, jakie mają zostać podjęte w Darfurze, do uwzględnienia w nich kluczowych podmiotów, takich jak Chiny i Stany Zjednoczone, do stworzenia grupy kontaktowej będącej w stanie na bieżąco utrzymywać i aktualizować takie porozumienie oraz do wywarcia nacisku na wszystkie grupy rebeliantów oraz na rząd Sudanu, aby doprowadzić do wstrzymania walk i rozpoczęcia nowych negocjacji pokojowych;
8. wzywa UE i podmioty międzynarodowe do nieustannego wspierania działań służących budowaniu zaufania, takich jak proces dialogu i konsultacji pomiędzy stronami konfliktu w Darfurze, w którym uczestniczą także społeczeństwo obywatelskie;
9. wzywa Ludowy Ruch Wyzwolenia Sudanu (SPLM) do pomocy przy jednoczeniu wszystkich ruchów rebelianckich w Darfurze w celu umożliwienia im udziału w negocjacjach międzynarodowych; wzywa społeczność międzynarodową do wywierania nacisku na grupy rebeliantów w celu ich zjednoczenia, a także wzywa rząd Sudanu, aby dał rebeliantom czas na przegrupowanie;
10. wzywa społeczność międzynarodową, Unię Afrykańską i ONZ do kontynuowania procesu politycznego, który rozpoczyna się udzieleniem pomocy pozostałym grupom rebeliantów w ich zjednoczeniu, aby mogły wspólnie negocjować, zwiększyć zakres uczestnictwa i wzmocnić strukturę negocjacji;
11. wzywa do możliwie najpełniejszej współpracy pomiędzy Republiką Środkowoafrykańską, Czadem a rządem Sudanu, przy wykorzystaniu dyplomatycznych i pokojowych środków w celu zapewnienia bezpieczeństwa regionalnego, które leży w powszechnym interesie;
12. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie z Trypolisu w sprawie procesu politycznego w Darfurze ⁽¹⁾, w którym wezwano wszystkie strony konfliktu do „natychmiastowego zaprzestania działań zbrojnych oraz do bezwzględnego wypełnienia zobowiązania do utrzymania zawieszenia broni”, zawarto ostrzeżenie, że „odpowiedzialni za utrudnianie procesu pokojowego w Darfurze muszą liczyć się z konsekwencjami takich działań” oraz podkreślono „potrzebę stałego finansowania AMIS do momentu przejścia do operacji z udziałem oddziałów mieszanych”;
13. wzywa rząd Sudanu do ratyfikowania statutu MTK i przestrzegania swoich obowiązków na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1593; wzywa osoby postawione w stan oskarżenia przez MTK do stawienia się przed Trybunałem;

⁽¹⁾ Porozumienie z Trypolisu jest tekstem wniosków z międzynarodowego posiedzenia w sprawie Darfuru, które odbyło się w Trypolisie w dniach 28-29 kwietnia 2007 r. z udziałem ONZ, Unii Afrykańskiej, UE, Ligi Państw Arabskich, Sudanu, Czadu, Egiptu, Erytrei, Libii, Chin, Francji, Rosji, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych, Kanady, Holandii i Norwegii.

14. uznaje wkład Chin na rzecz rozmieszczania oddziałów mieszanych ONZ; wzywa Chiny do wykorzystania swoich wpływów, aby kontynuować te podjęte niedawno działania oraz aby wezwać rząd Sudanu do wznowienia wspólnych negocjacji ze wszystkimi siłami rebeliantów w celu osiągnięcia pokojowego rozwiązania konfliktu;
 15. wzywa również wszystkie strony trzecie do zaprzestania wywozu broni dla wszystkich stron konfliktu w regionie oraz do przestrzegania zasady poszanowania praw człowieka i międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w ich relacjach z Sudanem;
 16. uważa, że pierwotną przyczyną konfliktu w Darfurze jest niedostateczny rozwój kraju oraz marginalizacja ludności regionu pod względem gospodarczym i politycznym, a także poważne problemy ekologiczne związane ze zmianami klimatycznymi, takie jak gwałtowne pustoszenie, występujące w całym regionie susze i coraz większe braki wody;
 17. wzywa rząd Sudanu i społeczność międzynarodową, by nie szczędziły wysiłków w celu rozwiązania problemu związanego z niedostatecznym rozwojem regionu Darfuru, w tym na sprostanie poważnemu wyzwaniu, jakim są braki wody, a także by zapewniły znaczną pomoc humanitarną, jak również pomoc służącą wzmocnieniu państwa prawa oraz politycznych i gospodarczych praw ludności;
 18. wzywa wszystkie strony zaangażowane w konflikt, aby nie włączały do swoich oddziałów i nie wykorzystywały jako żołnierzy dzieci poniżej 18 roku życia, oraz wzywa władze sudańskie do ochrony wysiedlonych dzieci, zwłaszcza nieletnich bez opieki, zgodnie z właściwymi konwencjami;
 19. zobowiązuje swoich współpracowników do przekazania niniejszej rezolucji Radzie AKP-UE, Komisji, rządowi i parlamentowi Sudanu, Radzie Bezpieczeństwa ONZ i instytucjom Unii Afrykańskiej.
-